

הגדולה, בנסת הגודלה ודי. למדנו, בכלל זמן שישראלי בಗלות, אם הם צדיקים - קדושים ברוך הוא מקדים לرحم עלייהם ולהוציאם מהגלות, ואם הם אינם צדיקים - הוא מעכבר אותם בಗלות עד אותו זמן שנגוז.

וכשהציגו הומן והם אינם ראויים - הקדוש ברוך הוא משגיח על בבוד שמו, ואינו שוכן אותם בಗלות. זהו שפטותיו וזכרתי את בריתני יעקב וגוז. אלו האבות של הכל, סוד השם הקדוש.

רבי חייא אמר, מה הטעם יעקב ראשון פאן? אלא משום שעקב

הוא כלל האבות, והוא העז הקדוש. משום לכך ר' של השם הקדוש אחונזה בו, וכך קוראים יעקב בו. רבי יצחק אמר, וא"ו

באותיו ימי שלוש עשרה מדות, שירש ירשה של שלשה עשר מעינות של המעין הנסתיר הקדוש.

רבי אבא אמר, וא"ו למה כולה ר' א' ר' ? אלא, ר' שיזב על הפesa, כמו שנאמר (יחזקאל א) ועל דמות הפesa דמות בדמות אדם עליו מלמעלה. اي נסתרת בתוכו ולא מגלה, וזהו שפטותם בראשית כי נשבעתני נאם ה', משום לכך כתוב, ולא נקרא אחרון כל של הראשון. הקהرون, הרי באנו יאחרונה כל של ר' הראשה ר' אחרונית זה יה"ו יסוד, שהוא סיום הגוף והכלל שלו. ועל כן כללות האותיות זו עם זו - וא"ו, ראש

וסיום, כמו שבספרנו.

ולמדנו, שטי אותיות הן, כמו זה וא"ו שאמרנו, נו"ז אף כך. ואך על גב שבארו את הךבר, נו"ז כך

ס"ו ע"ב) דאשתחאו בארץ, שארת הארץ, ולא עדי מנינו לעלמיין. אמר רבי יהודה, דאתהדרת מטרוגיתא במלכא, ואთהדר כלל בהלו לא דמלכא, בגין כך אקרין אנשי בנסת הגודלה, בנסת הגודלה ודי.

חanna, בכלל זמנא דישראל בಗלותא, אי אינון זקאיין, קדשא בריך הווא אקדים לרוחמא עליליהו, ולאפקא לוון מגלוותא. ראי אינון לא זקאיין, מעכבר לוון בгалותא, עד ההוא זמנא דאתגר. ובכד מטה זמנא, וαιינון לא אתחזין, קדשא בריך הווא אשגח ליקרא דשמייה, ולא אנשי להו בгалותא, הדא הוा דכתיב וזכרתי את בריתני יעקב וגוז. אלין אבחן דכלא, ר' דשמא קדיישא.

רבי חייא אמר, מי טעם יעקב קדמאה הכא. אלא, בגין דיעקב כלל לא דאבחן, והוא אילנא קדיישא. בגין כך, ר' דשמא קדיישא ביה אחדידא, וחייב קריין יעקב בו. רבי יצחק, אמר וא"ו באתווי תלייסר מכילן, דירית יריתה דתלייסר מבועין דמבעיא סתימה קדיישא.

רבי אבא אמר, וא"ו אמאי כליל ר' א' ר'. אלא, ר' דיתיב על פורסיא, כמה דאת אמר (יחזקאל א) ועל דמות הפesa דמות בדמות אדם עליו מלמעלה. א' סתים בגניה ולא אתגליליא, ודא הוा דכתיב, (בראשית כב) כי נשבעתי נאם יי', בגין כך כתיב, ולא אקרי, בתראה, כלל לא דקדמאה. בתראה, הדא אוקימנא (נ"א ו' בתראה כלל ר' קדמאה ו' בתראה) דא יה"ו יסוד, דאייהו סיום בגופא, וכל לא דיליה. ועל דא כלילן אתוון דא בך, וא"ו, רישא וסיום, כמה דאוקימנא.

ויתאנא, תרין אתוון אינון, כהאי גוונא וא"ו דאמינא, נו"ז אור הכי. ואף